

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τεχνολογικά Χρονικά

Οφέλη και προβληματισμοί από την αξιοποίηση
των επιτευγμάτων των μοριακών βιοεπιστημών

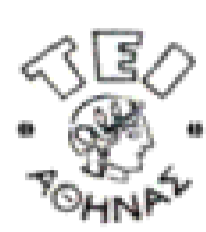
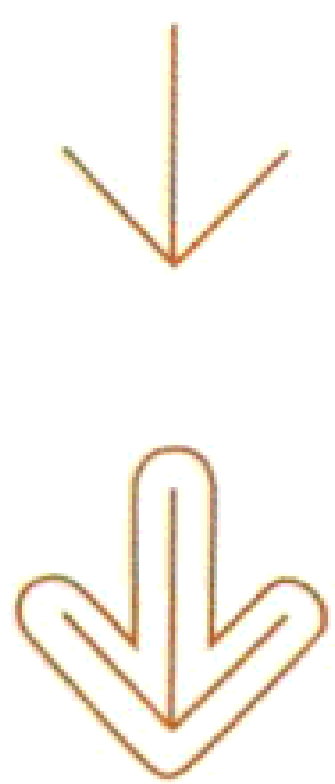
Φεστιβάλ Επιδαύρου
(μια σύντομη ιστορική αναδρομή)

Αξιολόγηση στο ΤΕΙ Αθήνας

ΤΕΥΧΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ
2009

16

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Ελένη Βαβουράκη Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη
Εκτύπωση	Focus on Health Ε.Π.Ε.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ	Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Ευαγγελία Πρωτόπαπα Γεώργιος Παναγιάρης Δήμος Τριάντης Γεώργιος Γιαννακόπουλος Πέτρος Πουλμέντης
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Ιφιγένεια Αναστασάκου

1	ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ	4	▪ Νέο σύστημα εισαγωγής στην ανώτατη εκπαίδευση
2	ΘΕΣΜΙΚΑ	10	▪ 2 ^η Σύνοδος Προέδρων - Αντιπροέδρων ΤΕΙ
		13	▪ Προτάσεις της Διοίκησης του ΤΕΙ Αθήνας στη Σύνοδο Προέδρων στη Πάτρα
		15	▪ Μ. Μπρατάκος: “Επαγγελματικά δικαιώματα πτυχιούχων- διπλωματούχων ΑΕΙ και Επαγγελματικοί Φορείς, Επιμελητήρια”
		19	▪ Σύσκεψη των Προέδρων των ΕΕ&Ε
		20	▪ Επιστολή του Προέδρου του ΤΕΙ-Α προς τον Υπουργό Παιδείας
3	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	25	▪ Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα με τίτλο “Υλικά Οδοντικής Τεχνολογίας”
		27	▪ Προφίλ του τμήματος Νοσηλευτικής (σπουδές στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα)
		31	▪ Ι. Χάλαρης: Αξιολόγηση στο ΤΕΙ Αθήνας
		35	▪ Π. Αξαόπουλος: Το ΤΕΙ Αθήνας ανοίγει το “δρόμο της ανανεώσιμης ενέργειας” προς τη κεντρική Ασία
		37	▪ Αφιέρωμα: Έτος Γιάννη Ρίτσου
4	ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ	39	▪ Α. Καμμάς: Φεστιβάλ Επιδαύρου (μια σύντομη ιστορική αναδρομή)
		44	▪ Ε. Παπαγεωργίου: Η ιατρική στην αρχαία Ελλάδα
		50	▪ Π. Τομάρας: Ολοκληρωμένες νομοθετικές παρεμβάσεις
		52	▪ Κ. Σέκερης: Οφέλη και προβληματισμοί από την αξιοποίηση των επιτευγμάτων των μοριακών βιοεπιστημών
		58	▪ Ν. Χιωτίνης: Homeschooling και... ύμεις άδετε
5	ΑΦΙΕΡΩΜΑ	62	▪ 27 Μαρτίου: Παγκόσμια ημέρα θεάτρου
6	ΕΡΕΥΝΑ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ	65	▪ Χ. Φράγκος, Κ. Φράγκος, Κ. Βάλβη: Εξάρτηση από το INTERNET των φοιτητών του ΤΕΙ Αθήνας
7	ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ	73	▪ Π. Πετρίδης: Καρκίνος του παχέος εντέρου. <i>Τι πρέπει να ξέρω...</i>
8	ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ	77	▪ Νέα της Διοίκησης, Νέα από τα Τμήματα, Νέα της Επιτροπής Εκπαίδευσης και Ερευνών
9	ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ	108	▪
10	ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ	112	▪
11	ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ	118	▪

Ο Πρόεδρος
και το Συμβούλιο
του ΤΕΙ Αθήνας
σας εύχονται

Καλό Πάσχα!

4

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

- **Α. Καμμάς**
Φεστιβάλ Επιδαύρου
(μια σύντομη ιστορική αναδρομή)
- **Ε. Παπαγεωργίου**
Η ιατρική στην αρχαία Ελλάδα
- **Π. Τομάρας**
Ολοκληρωμένες νομοθετικές παρεμβάσεις
- **Κ. Σέκερης**
Οφέλη και Προβληματισμοί από την Αξιοποίηση
των Επιτευγμάτων των Μοριακών Βιοεπιστημών
- **Ν. Χιωτίνης**
Homeschooling και... ύμεις άδετε

φεστιβάλ Επιδαύρου

μια σύντομη ιστορική αναδρομή

Η Επίδαυρος είναι μια ιστορική πόλη της Ανατολικής Αργολίδας κτισμένη στους πρόποδες τριών βουνών, του Αραχναίου, του Κορυφαίου και του Τιθίου. Πήρε το όνομά της από τον ήρωα του Τρωϊκού πολέμου Επίδαυρο, γιο του Άργου και της Ευάνδης.

Η μυθολογία θέλει την Επίδαυρο πατρίδα του Ασκληπιού, γιου του θεού Απόλλωνα και της Αρσινόης, κόρης του βασιλιά των Μεσσηνίων.

Δεκαπέντε χιλιόμετρα από την πόλη της Επιδαύρου βρισκόταν το πιο φημισμένο κατά την αρχαιότητα **Ασκληπιείο** στο οποίο συνεχώς

προοριζόταν για τους άρχοντες και τους ιερείς και το άνω που προοριζόταν για το λαό.

Τα διαζώματα αυτά συνιστούσαν το κοίλο μέρος του θεάτρου μπροστά από το οποίο υπήρχε η κυκλική ορχήστρα, διαμέτρου 19,5 μέτρων και το επίμηκες σκηνικό οικοδόμημα που έκλεινε τα δύο άκρα του κοίλου, εφαπτόμενο της ορχήστρας.

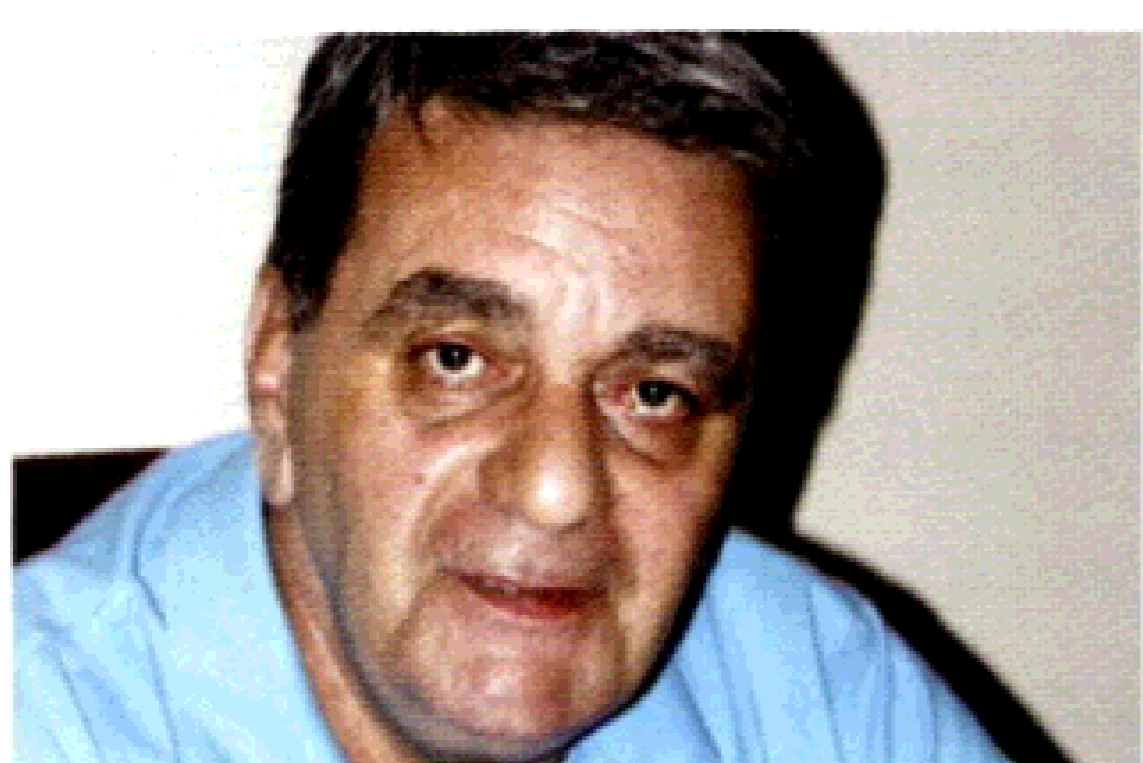
Το θέατρο της Επιδαύρου λειτούργησε περίπου 800 χρόνια μέχρι το 426 μ.Χ. οπότε ο Μέγας Θεοδόσιος απαγόρευσε με διάταγμά του τη λειτουργία όλων των Ασκληπιείων.

Από τότε φυσικές καταστροφές και ανθρώπινες λεηλασίες (ιδίως επί Ενετοκρατίας και Τουρκοκρατίας) το κατέστρεψαν σχεδόν ολοκληρωτικά.

Το 1881 η Αρχαιολογική Εταιρεία ξεκίνησε τη συστηματική ανασκαφή που επανέφερε στο φως το αρχαίο θέατρο και, από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, σειρά επεμβάσεων (όχι πάντα επιτυχών) για να ανακτήσει τη λειτουργικότητά του.

Την περίοδο του μεσοπολέμου ο διακαής πόθος της πνευματικής ελίτ της Ελλάδος για την αναβίωση του αρχαίου δράματος αρχίζει, σταδιακά, να υλοποιείται.

Το 1927 το ζεύγος Σικελιανού οργανώνει τις Δελφικές εορτές, το 1932 ιδρύεται το Εθνικό θέατρο και το 1936 καθιερώνεται, από την τότε κυβέρνηση, η παρουσίαση αρχαίων δραμάτων σε υπαίθρια θέατρα, για να φθάσουμε, το 1938, στην ιστορική **παράσταση της “Ηλέκτρας” του Σοφοκλή από το Δημήτρη Ροντήρη** με πρωταγωνίστριες δύο ιερά τέρατα της σκηνής την **Κατίνα Παξινού (Ηλέκτρα)** και την **Ελένη Παπαδάκη (Κλυταιμνήστρα)**.

του Α. Καμμά*

συνέρεαν, από όλες τις μεσογειακές χώρες, ασθενείς - ικέτες της ευσπλαχνίας του θεού της Ιατρικής που εναγώνια αναζητούσαν τη θεραπεία της δικής τους αρρώστιας.

Μέσα στην έκταση αυτού του Ασκληπιείου λειτουργούσε και θέατρο, φημισμένο για την περίφημη ακουστική του, προορισμένο να ψυχαγωγεί τους ασθενείς που ενοσηλεύοντο σ' αυτόν τον ιερό τόπο της Υγείας.

Το θέατρο αυτό κτίστηκε -κατά τον Πausανία- το 340 π.Χ. από τον αργείο αρχιτέκτονα Πολύκλειτο το Νεότερο και είχε δύο διαζώματα, το κάτω που

*Ο Α. Καμμάς είναι ιατρός, Αντιπρόεδρος του ΤΕΙ-Α

Όπως ήταν φυσικό, ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος και η Γερμανική κατοχή ανέστειλαν κάθε πνευματική δραστηριότητα στον τόπο μας.

Θα φθάσουμε στο 1955 για να σημάνει η ώρα της επίσημης έναρξης των παραστάσεων αρχαίου δράματος στα πλαίσια του νέου θεσμού, του Φεστιβάλ Επιδαύρου.

Στις 19 Ιουνίου της χρονιάς αυτής ανεβαίνει η **“Εκάβη” του Ευριπίδη** σε μετάφραση Απ. Μελαχρινού και σκηνοθεσία Αλέξη Μινωτή με την Κατίνα Παξινού (Εκάβη), τον Αλέξη Μινωτή (Ταλθύβιο), την Άννα Συνοδινού (Πολυξένη), τον Αλέκο Αλεξανδράκη (Πολύδωρο) και το Θάνο Κωτσόπουλο (Πολυμήστορα).

Ακολούθησε ένας ιστορικός **“Οιδίπους Τύραννος” του Σοφοκλή** με τον Αλέξη Μινωτή σκηνοθέτη και πρωταγωνιστή, σε μετάφραση του Φώτου Πολίτη, με την Κ. Παξινού στο ρόλο της Ιοκάστης.

Τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του Φεστιβάλ Επιδαύρου επικυριαρχεί το καλλιτεχνικό ζευγάρι **Μινωτής - Παξινού** με αποτέλεσμα σειρά σπουδαίων παραστάσεων αλλά, όπως ήταν φυσικό, και αρνητικά και πικρόχολα σχόλια από ανθρώπους του θεάτρου και των γραμμάτων.

Αυτό όμως που απέμεινε από αυτή την περίοδο ήταν ένας σημαντικός αριθμός ανεπανάληπτων παραστάσεων, αποτέλεσμα συνδυασμού της απόλυτα επιστημονικής προσέγγισης και της τελειομανίας του Μινωτή με το εκρηκτικό υποκριτικό ταλέντο της μεγάλης τραγωδού συζύγου του και την παρουσία κορυφαίων και με διεθνή καταξίωση ειδικών, όπως του Κλεόβουλου Κλώνη για τη σκηνογραφία, του Αντώνη Φωκά για τις ενδυμασίες, της Μαρίας Χορς για τις χορογραφίες, του Μενάλαου Παλλάντιου για τις μουσικές επενδύσεις και πολλών άλλων, υψηλού διαμετρήματος, ανθρώπων του θεάτρου.

Το 1956 “γεννήθηκε” στην Επίδαυρο μία νέα τραγωδός.

Είναι η Άννα Συνοδινού στην οποία το Εθνικό θέατρο εμπιστεύθηκε το ρόλο της Αντιγόνης, στο

ομώνυμο έργο του Σοφοκλή. Κρέων ο Θάνος Κωτσόπουλος και Ισμήνη η Αντιγόνη Βαλάκου.

Η σκηνοθεσία ήταν του Α. Μινωτή, η σκηνογραφία του Κλ. Κλώνη και τα κουστούμια του εμπνευσμένου ενδυματολόγου Αντώνη Φωκά που, ακριβώς στην παράσταση αυτή, επέβαλε το κλασικό ένδυμα της Αντιγόνης το οποίο, από τότε, κοσμεί όλα τα σχετικά με το αρχαίο δράμα βιβλία.

Οι 25.000 θεατές (αριθμός πρωτοφανής για το θέατρο αυτό) της Επιδαύρου, εκείνο το βράδυ, καθιέρωσαν με το χειροκρότημά τους την Άννα Συνοδινού σαν τη φυσική και άξια διάδοχο μιας Κοτοπούλη, μιας Παξινού και μιας Παπαδάκη.

Το 1957 δύο νέες παραστάσεις μονοπώλησαν το ενδιαφέρον θεατρόφιλων και κριτικών.

Η “Μήδεια” του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία Α. Μινωτή, μουσική Μάνου Χατζηδάκη και χορογραφία της Αγάπης Ευαγγελίδη, με την Κατίνα Παξινού στον ομώνυμο ρόλο και η **“Λυσιστράτη” του Αριστοφάνη** σε σκηνοθεσία Αλέξη Σολομού με ανεπανάληπτη, έκτοτε, στον ομώνυμο ρόλο, τη Μαίρη Αρώνη.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σ’ αυτή την τελευταία παράσταση, τη μουσική της οποίας είχε γράψει ο Μάνος Χατζηδάκης, ακούστηκε για, πρώτη φορά, από το χορό το -κλασικό πια- τραγούδι ο “Μύθος”.

Ένα χρόνο αργότερα, ένας άλλος **“Οιδίπους”**, ο **“επί Κολωνώ”**, σε μετάφραση του Ιωάννη Γρυπάρη ήλθε να προστεθεί στις αριστουργηματικές και ανεπανάληπτες παραστάσεις που χάρισε απλόχερα στο Ελληνικό κοινό το σκηνοθετικό και υποκριτικό ταλέντο του μεγάλου Αλέξη Μινωτή.

Πολλά χρόνια αργότερα, η χορογράφος της παράστασης αυτής Μαρία Χορς είπε σε συνέντευξή της ότι ο Μινωτής της ζητούσε επίμονα κινήσεις που να του αφαιρούν βάρος στην πορεία του προς τον Άδη, κάτι που τελικά επιτεύχθηκε μέσω της αναπνοής, έτσι ώστε “να φύγει από την ορχήστρα σαν σπρωγμένος από

τον αέρα”.

Σ’ αυτό το επίπεδο της τελειομανίας έφθαναν οι προσπάθειες αυτού του μεγάλου θεατράνθρωπου προκειμένου να παρουσιάσει παραστάσεις αντάξιες των ποιητών - συγγραφέων των έργων με τα οποία καταπιανόταν, τις επτά δεκαετίες της παρουσίας του στο θέατρο.

Στις 16 Αυγούστου 1975 άνοιξε μια νέα μεγάλη σελίδα για το Φεστιβάλ της Επιδαύρου.

Για πρώτη φορά, με προσωπική παρέμβαση του τότε πρωθυπουργού της χώρας, δόθηκε άδεια παραστάσεων σ’ αυτό το τέμενος του αρχαίου θεάτρου σ’ έναν θίασο εκτός των Κρατικών Θεάτρων (Εθνικό και Κ.Θ.Β.Ε.).

Και αυτός ο θίασος ήταν το “Θέατρο Τέχνης” του Κάρουλο Κουν.

Την ιστορική εκείνη ημέρα, μια ήδη καταξιωμένη στην Ελλάδα και το εξωτερικό παράσταση, οι **“Ορνιθες” του Αριστοφάνη** εγκαινίαζαν το προσκύνημα του μεγάλου θεατράνθρωπου στον ιερότερο τόπο διδασκαλίας θεάτρου που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα.

Δίπλα στον Κάρουλο Κουν ο Μάνος Χατζηδάκης είχε ήδη από ετών ολοκληρώσει τη μουσική του έργου, ο Γιάννης Τσαρούχης τη σκηνογραφία και η Ζουζού Νικολούδη τις χορογραφίες.

Όλο το καστ των ηθοποιών - μαθητών του Κάρουλο Κουν βρέθηκε στην ορχήστρα του θεάτρου της Επιδαύρου.

Ο Δημήτρης Χατζημάρκος (Πεισθέταιρος), ο Γιάννης Μόρτζος (Ευελπίδης), ο Γιώργος Αρμένης (Τροχίλος), ο Γιώργος Λαζάνης (Συκοφάντης), η Ρένη Πιπτακή (Βασίλεια και Αηδόνα) και όλοι οι υπόλοιποι ηθοποιοί έδωσαν ό,τι καλύτερο διέθεταν σε μία παράσταση - σταθμό στην ιστορία του Ελληνικού θεάτρου και του καταξιωμένου πια παγκοσμίως Φεστιβάλ της Επιδαύρου.

Η “πρώτη” αυτή του Θεάτρου Τέχνης είχε, τα επόμενα χρόνια, εξίσου σημαντική συνέχεια.

Το 1976, σε δύο συνεχόμενες εβδομάδες, ανέβηκαν στην Επίδαυρο οι **“Πέρσες” του**

Αισχύλου με κουστούμια του Γ. Τσαρούχη και μουσική του Γ. Χρήστου και οι **“Αχαρνείς”** του **Αριστοφάνη** με σκηνογραφία του Διον. Φωτόπουλου, μουσική Χρήστου Λεοντή και ανεπανάληπτο έκτοτε Δικαιόπολη το Γιώργο Λαζάνη.

Όσοι είχαν την τύχη να παρακολουθήσουν αυτή την τελευταία παράσταση είχαν και την ευκαιρία να αποθαυμάσουν τη μοναδική σκηνοθετική ευφυΐα του Κάρολου Κουν που πέτυχε να συγκεράσει, σε μία μόνο παράσταση, τη διαχρονική διάσταση της Αριστοφανικής κωμωδίας με την Ελληνική -επίσης διαχρονική- λαϊκή παράδοση, δημιουργώντας, μέσα από την όσμωση αυτή, ένα νέο και μοναδικό τρόπο για την ανάγνωση και την αντίληψη του Αριστοφανικού έργου, συνολικά.

Τέσσερα χρόνια μετά τους “Αχαρνείς”, το 1980, ο Κάρολος Κουν και το Θέατρο Τέχνης ανέβασαν στην Επίδαυρο την **τριλογία (Αγαμέμνων - Χοηφόροι - Ευμενίδες) “Ορέστεια”** του

Αισχύλου.

Κλυταιμνήστρα, και στα τρία μέρη, η **Μελίνα Μερκούρη** σε μία κοσμοσυρροή μεγαλύτερη -ίσως- και από αυτήν της παράστασης της “Αντιγόνης” με την Α. Συνοδινού, του 1956.

Όρθιοι στους γύρω λόφους, σκαρφαλωμένοι στα δένδρα, πίσω από τις τελευταίες κερκίδες και, γενικά, παντού όπου μπορούσαν να έχουν οπτική επαφή με την ορχήστρα, χιλιάδες θεατές αποθέωσαν για μια ακόμα φορά τον Κάρολο Κουν και την πρωταγωνίστριά του στη μία και μοναδική παρουσία της στην Επίδαυρο.

Μία από τις κορυφαίες φυσιογνωμίες του θεάτρου που έγραψε τη δική του σελίδα στην Επίδαυρο ήταν και ο **Μάνος Κατράκης.**

Ο κορυφαίος αυτός πρωταγωνιστής, αν και αντιμετώπιζε τους ρόλους του στο αρχαίο δράμα με μία έμφυτη, καλλιτεχνική ανασφάλεια, έδωσε στο κοινό ένα μοναδικό **“Προμηθέα Δεσμώτη”** του **Αισχύλου**, το 1974 και ένα θαυμάσιο **“Οιδίποδα Τύραννο”** του **Σοφοκλή** το 1981.

Στον “Προμηθέα”, που δόθηκε με κουστούμια του Δ. Φωτόπουλου και χορογραφίες της Μαρίας Χορς, είχε δίπλα του, στο ρόλο της Ιούς, την Α. Συνοδινού ενώ στον “Οιδίποδα” το ρόλο της Ιοκάστης απέδωσε η Ελένη Χατζηαργύρη.

Και οι δύο αυτές παραστάσεις σκηνοθετήθηκαν από τον Τάκη Μουζενίδη.

Η διεθνής λάμψη της Επιδαύρου δεν μπορούσε να αφήσει ασυγκίνητους ξένους, ανθρώπους του θεάτρου.

Ένας από αυτούς, ο **Sir Peter Hall**, επικεφαλής του Εθνικού Θεάτρου της Μ. Βρετανίας, γνωστός παγκοσμίως σαν **Σαιξπηριστής**, δάσκαλος ηθοποιών, σκηνοθέτης και οργανωτής θεάτρων και θιάσων παρουσίασε στην Επίδαυρο σειρά παραστάσεων τόσο με το θίασο του Εθνικού Θεάτρου της Μ. Βρετανίας (“Ορέστεια” το 1982, “Οιδίποδα Τύραννο” και “Οιδίποδα επί Κολωνώ” το 1996, “Βάκχες” το 2004), όσο και με τον προσωπικό του θίασο, τον “The Peter Hall company” τη “Λυσιστράτη” το 1994.

Η τεράστια επιτυχία του Peter Hall μπροστά στο Ελληνικό κοινό απέδειξε, για μια ακόμα φορά, ότι το αρχαίο θέατρο δε γνωρίζει χρονολογικά και εθνολογικά σύνορα όταν αυτοί που καταπιάνονται, με οποιαδήποτε ιδιότητα, με αυτό έχουν κατανοήσει, πρώτα και πάνω απ' όλα, τις αιώνιες πανανθρώπινες αξίες που αυτό εκφράζει.

Τα πενήντα τέσσερα χρόνια της λειτουργίας του Φεστιβάλ Επιδαύρου είχαν, δυστυχώς, και πολλές ατυχείς στιγμές.

Η κάθοδος σ' αυτόν τον ιερό χώρο διαφόρων "σταρ" του κινηματογράφου και της τηλεόρασης που επιχειρήσαν, μέσα από την εμφάνισή τους στην Επίδαυρο, να ξεφύγουν από τη μετριότητα της σουμπρέτας και του μπριλάντε και να αποκτήσουν τον τίτλο του τραγωδού, σηματοδότησε μία περίοδο του φεστιβάλ που όλοι θα θέλαμε να μην είχε, ποτέ, υπάρξει.

Αλλά που δεν στάθηκε -δεν θα μπορούσε, εξάλλου, να σταθεί ικανή- να ανακόψει την ανοδική πορεία του φεστιβάλ και να μειώσει τη διεθνή του αίγλη.

Νέες δυνάμεις, νέες αντιλήψεις και νέες εικαστικές συλλήψεις, υψηλού επιπέδου έδωσαν, τις δύο τελευταίες δεκαετίες, μία νέα πνοή στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει την **"Ηλέκτρα"** που δόθηκε το 1989 από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Λάρισας, με σκηνοθεσία και σκηνογραφία του Κώστα Τσιάνου και την εκπληκτική Λυδία Κονιόρδου στον επώνυμο ρόλο;

Ή τον **"Ιωνα"** του Ευριπίδη, το 2003, όπου αυτή η σύγχρονη μεγάλη τραγωδός, εκτός από το υποκριτικό της ταλέντο στο ρόλο της Κρέουσας, ξεδίπλωσε και τις μεγάλες σκηνοθετικές της δυνατότητες;

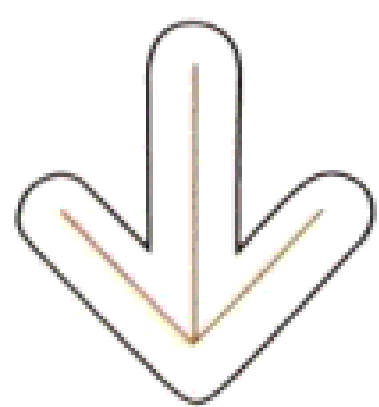
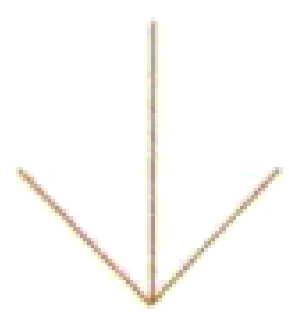
Το Αρχαίο Θέατρο
θα ζει στο χώρο
της Επιδαύρου όσο
υπάρχουν άνθρωποι που
αισθάνονται την ανάγκη
να αναζητούν τις αιώνιες
πανανθρώπινες αξίες
που αυτό δίδαξε τους
λαούς όλου του κόσμου
και όλων των εποχών.
Γιατί αυτοί, και μόνον
αυτοί, οι μετέχοντες
της Ελληνικής
Παιδείας, δικαιούνται
τον τίτλο τιμής του
Έλληνα ανεξάρτητα της
όποιας εθνολογικής
των προέλευσης.

Τα “Τεχνολογικά Χρονικά”
εύχονται
στους αναγνώστες τους

Καλό Πάσχα!

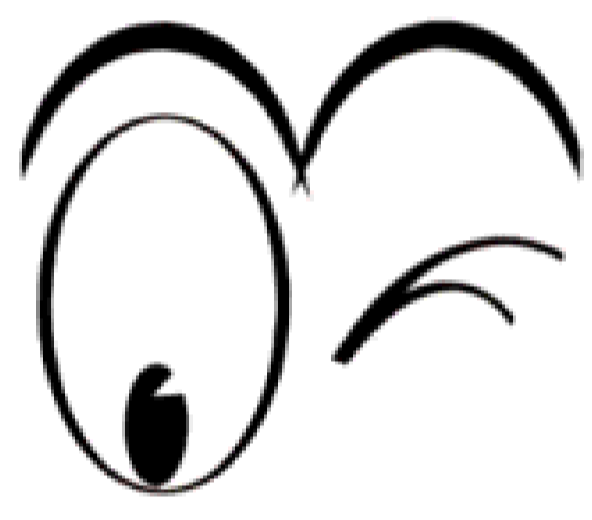
Δημοσίευση άρθρων

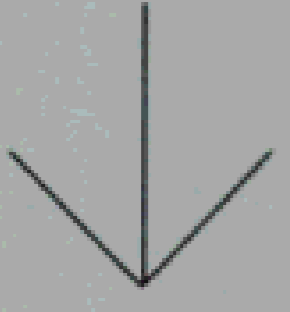
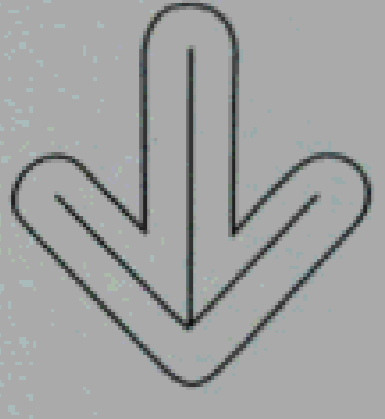
Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

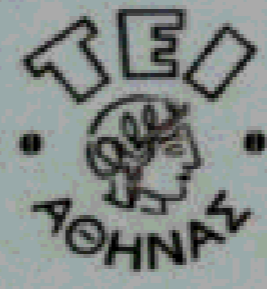
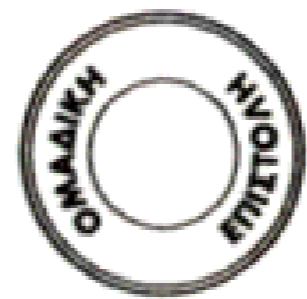
Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

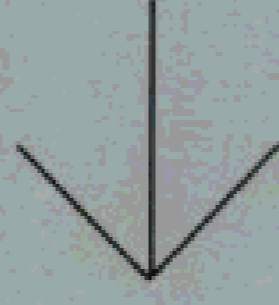

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ
ΤΙΛΟΙΣ
Τεκ. Προσφ. 10
Αριθμός Άδειας

Αν. Σπυριδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ISSN 1791-7247

www.teiath.gr